

Mor Genís Samper Triedu, l'escolapi de l'escoltisme

Dm, 8/08/2017 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR) Aquest dilluns ha mort als 85 anys l'escolapi **Genís Samper Triedu**. La seva vida religiosa va estretament lligada a l'escoltisme, continuant la tasca de mossèn **Antoni Batlle**. Durant el franquisme va contribuir decisivament a mantenir la catalanitat dels Minyons Escoltes i Guies de Catalunya i alhora va dotar-los de reconeixement i d'una mirada internacional.

L'Escola Pia de Catalunya, la comunitat escolàpia de Santa Eulàlia i els seus familiars han organitzat una eucaristia per recordar-lo que se celebrarà dijous 10 d'agost, a les 11 del matí, a l'església parroquial de Sant Josep de Calassanç, Barcelona. La vetlla serà al tanatori de les Corts a partir de dimecres, a les 4 de la tarda.

Genís Samper Triedu va néixer a Mataró el 9 d'agost de 1931. Alumne de l'Escola de Santa Anna dels escolapis, va ingressar a l'orde de Sant Josep de Calassanç amb quinze anys i va professar un any després, el 1946. El 1954 va ser ordenat sacerdot.

Consiliari general dels Minyons Escoltes

Des de jove va centrar la seva activitat apostòlica en l'escoltisme i va fer diverses estades i visites als grups d'aquest moviment juvenil a França i a Bèlgica. Ja el 1954 va fundar un grup d'Escoltes a Igualada, i més endavant a Sabadell i a Valls. El 1971 els bisbes catalans es van nomenar consiliari general dels Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya. Després va ser consiliari del Secretariat Mundial de l'Escoltisme catòlic de 1976 al 1992.

Va participar en les Conferències Mundials de l'Escoltisme de Copenhagen (1975), Mont-real (1977), Birmingham (1979) i Dakar (1981) i va realitzar nombrosos viatges a Llatinoamèrica i l'Àfrica, una experiència que va enfortir la

seva visió internacional. En aquella època va establir una extensa xarxa de relacions personals internacionals que sempre va mantenir vivia. Per exemple, entre els amics s'hi comptava **Rafael Correa**, un jove equatorià dels escoltes de La Salle que va conèixer a Guatemala. El 2006, quan va ser escollit president de l'Equador, Samper va assistir convidat personalment per Correa a la seva presa de possessió.

Els anys com consiliari mundial també va coincidir amb una forta implicació de l'escoltisme català en el moviment internacional. Per exemple, el 1977 va ser secretari general de l'escoltisme catòlic l'arquitecte Jordi Bonet Armengol, que després va ser un dels continuadors de la Basílica de la Sagrada Família.

Catalans i cristians

La seva preocupació va ser mantenir un moviment escolta arrelat a Catalunya i enfortir la seva identitat cristiana i eclesial. Per Genís Samper els valors escoltes i el contacte amb la natura era un espai privilegiat per acostar els joves a una experiència transcendent i cívica al mateix temps.

Des dels Escoltes va impulsar també a Catalunya la celebració de l'Aplec de l'Esperit, una trobada multitudinària dels joves dels diversos moviments eclesials que encara avui se celebra. Al mateix temps, des del Centre Pastoral Escolapi va editar "Missa Jove", una publicació periòdica de textos d'animació religiosa per a les parròquies que van marcar una nova manera de treballar amb els joves a moltes comunitats per la seva adaptació als nous temps. A "Missa Jove" i altres publicacions combinava els coneixements que va adquirir com a graduat en litúrgia i treball pastoral catequètic a l'Institut Catòlic de París amb el contacte diari amb els joves.

Al servei dels religiosos

Una altra dedicació important de Genís Samper va ser a la Unió de Religiosos de Catalunya. Va ser-ne el secretari general només durant dos anys, de 1986 al 1988, però es va implicar a fons en la celebració del Congrés de la Vida Religiosa a Catalunya de 1995.

Durant aquells anys el va fascinar també la novetat en el tractament de dades que permetia la incipient popularització de la informàtica. Aquesta afició el va portar a abocar centenars d'hores per construir una base de dades de la vida religiosa a Catalunya. D'aquell treball en van sortir les diverses guies i estadístiques de la vida religiosa publicades durant els anys 90.

També es va implicar en altres institucions eclesials catalanes com el Centre d'Estudis Pastoral o el Secretariat Interdiocesà de Catequesi, i va ser membre del Consell Presbiteral de Barcelona escollit pels religiosos. A més va ser fundador del Seminari de Cultura Religiosa i del Consell Català d'Ensenyament, en el que va defensar la presència de la cultura religiosa a l'escola.

Cites amb la història

La major part de la trajectòria pastoral de Genís Samper es va desenvolupar a Catalunya, amb diverses destinacions a les Escoles Pies de Sitges, Igualada, Granollers, Sabadell i Barcelona o com a rector de la parròquia de Sant Feliu del Racó o de Sant Josep de Calassanç de Barcelona. Però les circumstàncies li van

permetre viure de primera mà dos esdeveniments històrics del segle XX.

D'una banda, el Maig francès de 1968, que el va viure mentre feia estudis pastorals a París entre 1967 i 1970. I, d'altra banda, la revolució cubana. El 1957 va ser destinat a Cuba, en plena agitació revolucionària que va portar a **Fidel Castro** al poder el 1959. Va estar a les comunitats de Camagüey i de l'Habana fins el 1961, quan els religiosos van ser expulsats de l'illa pel règim castrista.

Tot i que l'estada només va ser de quatre anys, va mantenir el [contacte](#) amb les comunitats de Cuba. Una mostra d'aquest contacte és l'[anècdota](#) d'un calze que tenia des de jove. Amb la sortida precipitada de l'illa el va perdre, però el 1994 el va retrobar. Va ser l'excusa perquè Genís Samper fes un viatge Cuba i es retrobés amb antics alumnes que encara el recordaven al cap de més de 30 anys.

Creu de Sant Jordi

Genís Samper deixa, com autor o com a coordinador, una llarga llista de publicacions centrades principalment en l'Escoltisme i els joves. Entre els llibres destaquen "50 anys d'escoltisme català: 1927-1978" (1993), la "Miscel·lània d'homenatge a Mossèn Antoni Batlle" (1992), editat amb **Albert Manent**, o la "Miscel·lània del Doctor Ramon Masnou" (2007). El 1987 també va publicar "La joventut fa Catalunya 1900-1985. Aproximació a la història de les associacions de joves", coincidint amb l'exposició que sobre aquest tema que li va encarregar la Generalitat de Catalunya. Aquestes publicacions són una mostra més del seu afany per recopilar i indexar dades i coneixements per tal que no es perdessin.

Entre els títols de temàtica directament pastoral es poden citar "¿Quién es Jesús de Nazaret?" (1976), "Mil noms de la fe a mig escriure" (1977) i "Paraules de festa" i "Cada dia és Pasqua" (1978).

El 1993 va rebre la Creu de Sant Jordi per la seva dedicació als joves a través de l'escoltisme. També era membre de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat.